

hölgy főfeladata,

VISSANTE haj-essencia
 tással bír a hajjal tisztítására, mely a
 képződését és a haj kihullását meggátolja
 volt a hajmosó szer, mert jótékony hatást
 eszközöl a fejbőrre.
 Egy üveg ára 1 ft. 20 kr.

POMADE RAVISSANTE

kjűnő hajkenőccsel, mely a ha-
 jat szépíti és ápolja, a hajjalaját
 megerősíti, a korpa képződését
 meggátolja, a haj kihullását meg-
 akadályozza, annak természetes
 fényt és hullámos alakot kölcsö-
 nöz, és a legkésőbb korrig védi
 a megoszulás ellen.
 — Egy tégely ára 1 ft. —

RAVISSANTE HAJÁPOLÓ OLAJ

Legjobb óvszer a haj őszü-
 löse és kihullása ellen, mely a
 korpa képződését meggátolja, a
 haj élére hozza, s a haj növeését bámu-
 mozítja. — Adható azoknak, a kik
 elhagyott hajójukat használnak.
Ártása csodálatos.
 Egy üveg ára 1 ft.

VISSANTE RAVISSANTE

szőrszálakon bört eszközöl; a ke-
 pülésére nélkülözhetetlen. — Egy
 tégely 1—2 ft.
 Budapesti szétkaldési raktárban Budapes-
 tben küldetnek.
 raktárban.

ALÓDI

Mint gyógymód
 minden időben
 használható.

WILHELM

és csúsz ellenes

ZITOTHEA

una ellen), mint egyedüli és biztosan ható
 szer van előismerve.

menye bizonyos

Cs. kir. őfelsége al-
 tal a hamisítás ellen
 védett. Bécs 12. máj.
 1870.

ártása kitünő.

zetet tisztítja; mint smuui más thea, a test
 használat által minen betegségre hajlan-
 ó és a működés biztos s hosszan tartó.
 énynek, rheumának, gyermek lábknak és
 sebnek és más te-tbőrön jelent ező be-
 a testen, akár az arcon és syphilis kü-

betegségeknél és mirigydagadatoknál, e
 gyi.

Wilhelm Ferencz gyógyszerésznel Neun-

ava, az orvos rendelé-e szerint készíve
 agolás és bélyeg 10 kr.

árlást kikerülendő, WILHELM-féle kösz-
 mert hasonló jegyű, de név nélküli ha-
 megvéreléstől óvni a közönséget.

és esz-ellenes vértisztító thea kapható:
 fűszerkereskedésében. Budapest: Tó-
 allmayer A. és társánál. C. ábán: Biener
 zsnél. Nagyváradon: Jánky Antalnál.
 Miskolcon: Ujhazy Kálmánál. Nagy-
 yháza: Spitscher Gyulánál, Sitoralja-

rdetés.

a „KORONA“ című vendéglői he-
 R szállodába helyeztetett át, miről az
 ég ezennel értesítetnek.

(36.)

esev-ház.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Ötásbas petitorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
 izbeli hirdetések, alku szerint a
 legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
 80 kr.
 „Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény
 minden petit sora 15 kr.
 N év- vagy bérmentellenül beküldött
 kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
 Ugyazintán kőziratok nem adnak
 vissza.

Az Augurok.

Debreczen, jan. 6.

Két Augur találkozott egymás-
 sal ez év első napja reggelén a ma-
 gyar miniszterelnöki palotában, az
 egyik Csáky László gróf, ki már
 évek óta újví gratuláció fejében
 Tisza Kálmánnak dícsimnusokat
 zengedez, ki Tisza Kálmánnak tu-
 lajdonítja a magyar nemzetnek ke-
 leteni nagy befolyását, a magyar
 pénz és gazdasági ügyek jóra for-
 dultát, a másik maga Tisza Kál-
 mán, ki maga is megrestelte ugyan
 a keleteni befolyás hírét, melyről ő
 mitsem tud, de annál inkább bizik
 a szabadelvű párt férfiakban, kik
 mint eddig, úgy ezután is támogat-
 ják őt az ország belügyeinek javi-
 tási munkájában.

Es e két Augur egymással
 szemközt állva, még csak el sem
 mosolyogta magát, — mert hát a
 rokon hívők tábora is képviselve
 volt, s azok a mosolygást könnyen
 észrevehették volna.

Dicséri, és megnyugvást talál
 Csáky László gr. Ausztria-keleti poli-
 tikájában, melynek vezetését Tisza
 Kálmánnak tulajdonítja.

A nemes gróf nagyon felhevült
 és felhevülésében egy kissé megfe-
 ledkezett, s nem jutott már eszébe,
 hogy midőn az országgyűlés több-
 sége, tehát a szabadelvű pártnak is
 egy része épen a keleti politikáért
 Tisza Kálmánt megtámadta, Tisza
 Kálmán azonnal védekezett, hogy
 az ő befolyása nem volt elegendő
 a boszniai katonai expedíciót meg-
 akadályozni, miből az tűnik ki,
 hogy Tisza Kálmán egyáltalában
 nem intézi a keleti ügyeket, sőt ne-
 ki sem találkozott tetszésével, ha-
 nem mert Bécsben akarták, neki
 tenni kellett.

Hogy Magyarországnak a ke-
 leti ügyekben minő befolyása van,
 az igazolja legjobban, hogy a ma-
 gyar országgyűlésnek nincs joga
 Bosznia ügyeibe beleszólni, de kö-
 telessége a pénz és véráldozatot
 meghozni, annyiszor, mennyiszor pa-
 rancsoltatik, ez az oka, hogy Tisza
 Kálmán válaszában a külpolitikára
 vonatkozó dicziáriákon keresztül
 siklott.

Magyarország pénzügye, keres-
 kedelme nagyot javult, mióta a sza-
 badelvű párt uralkodik Magyaror-
 szágon, azt mondja a nemes gróf.
 Na hát ezen javulást is méltán tu-
 lajdoníthatja Tisza Kálmánnak, ha-
 nem nincs ám Magyarországon olyan
 ember, még tán a nemes gróft sem
 lehet kivenni, ha már kívül jött az
 elnöki palotán, ki elhinné, hogy
 Magyarország pénzügye és kereske-
 delme javult volna, de azt minden-
 ki elhiszi, hogy átkozottul rosszul
 megy minden, s hogy ennek a sza-
 badelvű pártnak nincs pénzügyi poli-
 tikája, de nem is lehet, mert épen
 az tartja a felszinen, hogy nincs
 megállapított programja, csak így
 lehet felfelé simulékony és így nyer-
 het lefelé szabad kezét.

Tisza Kálmán feleletében ámi-

tóknak nevezi, kik a mostani rend-
 szer ellen agítálnak, s hiszi, hogy
 a nemzet — habár ő róla rosszul
 vélekedik is — neki ad igazat.

Ezen nyilatkozattal azt látszik
 beigazolni Tisza Kálmán, hogy ő
 midőn hét és fél évig ezen rendszer
 ellen izgatott ámitó volt.

Mi azt jól tudjuk az ő nyilat-
 kozata nélkül is, csak az nem tű-
 nik ki tisztán beszédéből, hogy ak-
 kor volt-e ámitó, vagy most?

Ha a nemzet neki találna adni
 igazat a folyó évben, az a hivatal-
 nokainak nagyon sok pár csizmá-
 jába, és az országban nagyon sok
 milliójába fog kerülni, mert hiszen
 ő maga is bevallja, hogy róla az
 ország nagyon rossz véleménynyel
 van, a rossz véleményt pedig óriási
 erőfeszítéssel és nagyon nagy áldo-
 zatokkal lehet ellensúlyozni.

Tisza Kálmán képviselőségéről
 N. Váradról írják. A nagyváradai szabadelvű
 a párt a sok vajadás után kissé kon-
 szolidálni óhajtván magát, választmányi
 gyűlést tartott e napokban, melynek tárgya
 a képviselőjelölt megválasztása volt. Mint
 hogy már jó előre puhatóldoztak odafenn,
 egy szívvel lélekkel (!) a választmány meg-
 jelent tagjai — mintegy 14-en — Tisza
 Kálmánt állították fel képviselőjelöltül, ki,
 mint szabadelvű párti körökben beszélik
 — jelöltséget már el is fogadta. Szélesebb
 körökben azonban nem igen biznak e hír-
 ben, annál kevésbé, mert az ellenzék nap-
 ról-napra nagyobb tért hódít s erősen
 szervezkedik.

A porta azt válaszolta a nagykö-
 vetnek, kik a választott bíróság érdeké-
 ben nála lépéseket tettek, hogy a választ-
 ott bíróságot ajánló javaslatot még egy-
 szer fontolóra fogja venni.

A hajdu-büszörményi függetlenségi és 48-as párt újév napján gyűlést tar-
 tott, melyen elhatározta, hogy jan. 23-án
 Budapestten tartandó pártkongresszuson kép-
 viseltetői fogja magát. Képviselőül meg-
 választották egyhanglag: Aranyi Lipót
 (a párt tiszteletbeli tagja Miskolczi), Cincz
 Ignác, Maklár Lajos, és Sívágó Gábor.

60—70 millió.

Debreczen, jan. 6.

(S.) A „korhadt Ausztria“ csillogni akar.

A népeit fojtogató nyomor jajszavát
 kardosöreggel, a helyzet feketeségét új
 fegyverek csillogásával akarja el-
 nyomni.

Ugy tesz, mint a kaczer nő. Meg-
 látva szomszédnőjén a legújabb divat sza-
 bályai szerint készült ruhát, ő is olyat
 akar birni, — bárha budgetje tiltakozik
 ellene.

Budget? Adnak is arra nálunk va-
 lamit! „Hisz tud fizetni nagyszé-
 rűn a nép!“

A fegyvereket, melyek beszerezhe-
 téseért a birka nép évtizedeken át izzadt
 az adót, most megint nem találja alkal-
 masnak a bécsi katonapárt, s újak beszer-
 zéséről gondoskodik. Werncl puskákra
 áhítoznak a vitéz urak. S meg is veszik.
 Nincs tekintet arra, hogy a kiszivattyu-

zott ország alig képes adósságainak éven-
 ként 104 millióra rugó kamatját fizetni;
 nincs tekintet a terhek sulya alatt roska-
 dozó népre, mert hiszen az — a katona
 urak szemében — csak birkanyc, melyet
 arra teremtett az ur isten, hogy a lénnu-
 got s a sujtás árát fizesse . . .

Bécsből nem látják azt, mint von-
 szolja a nép a nehéz élet igáját, hogy az
 állam iránti „kötelezettségének“ eleget te-
 hessen; odafönn, a vasas csákok s prá-
 dés nép országában nem ismerik a ter-
 het, mely a monarchia népének vállaira
 nehezül, s csak potomságnak találják azt
 a 60—70 milliót, mit az új fegyverek be-
 szerzése elnyel; elnyel örökre, a népnek,
 a haladásnak, a civilizációnak kárára.

Ki törődnek a civilizációval egy
 katonállamban? Ki törődnek azzal a
 néppel, melyet csak akkor vesznek számba,
 midőn adót fizet, vagy odaáll elvárzeni
 kalandos vállalatok ágyútelékeül . . .

Hát erre a népre nincs tekintet nyo-
 morában, inségében.

Emelik az adóját, hogy az új fegy-
 verek árának reá eső része kiteljék.
 Az adózók adókétségének fenn-
 tartásával nem gondolnak, — a hadsere-
 nek repetir puskákat vesznek. A nép pusztul,
 a katonaság cifrákodik, — az or-
 szág vész, a katonai uralom el.

Igy illik ez egy katonai államban.
 Van kormány, mely készséggel utal-
 ványozza a milliókat a közös hadügymi-
 niszternek új puskákra, van nép, mely
 bámulatos vakságában nagy készséggel
 izzadja ki a kért milliókat.

Mért ne öltöztetnék a hadsereget új
 fegyverbe? Erre van pénz, erre lenni kell
 pénznek.

Az ország, a deficit, a nyomor, a
 nép?!
 „A kenyered száraz, a pokróczod
 vizes?“
 Csitt — hallgass és . . . fizesz!“

A jövő választások előrelát-
 hatólag igen meg fogják változtatni a ház
 képét, még pártállás dolgában is.

A kormány és a társalgási habarék
 együttesen akarnek fellépni pártunk ellen,
 hogy annak a közvéleményben történt
 nagy térfoglalását ellensúlyozzák a hatal-
 mi gépezettel és a pénzzel. De bármennyi-
 nyire igyekeznek is majd egyesült erővel
 rátorni pártunkra, az ma már kétségtelen,
 hogy számos helyen egyesült törekvésök-
 nek se sikerül a választók között propa-
 gandát csinálni a függetlenségi párt ellen.
 Némely megyében épenséggel ugy-
 állanak a dolgok, hogy az eddigi képv-
 selők, a kik nem tartoztak pártunkhoz,
 az általános választásokon a mi program-
 munkkal szándékoznak föllépni. Így Szab-
 olesmegyében, a mint értesülünk, Pilissy
 László és Mandl Pál képviselők, mostani
 pártunkivüli állásuk elejtésével, a függet-
 lenségi párt programjával fognak föllépni.

Bécs, január 4.

Külgyi hivatalunkban mit sem tud-
 nak arról, hogy a hatalmak nagykövetei
 együttesen léptek fel a portánál a választ-
 ott bíróság érdekében; de azon magya-
 rázó jegyzéket semm ismerik e pillanatig,
 melyet a porta, állítóg, külképviselethez
 intézett azon okok közlése céljából, me-
 lyek a portát arra indították, hogy a vá-
 lasztott bíróságra vonatkozó javaslatot ne
 fogadja el,

A mit a hivatalos körökben mond-
 hatnak ezen kérdéstről, az mindösze abban
 áll, hogy a hatalmak igyekeznek a Gö-
 rögország és a porta közti konfliktus ki-
 törését megakadályozni. Annyi bizonyos,
 hogy Franciaország nagyon buzgólkodik
 a mellett, hogy a választott bíróság iránti
 javaslat meg ne bukék. A franciaia kül-
 ügyminiszter Franciaország diplomáciai
 képviselőihez köriratot intézett, melynek
 célja az lenne, hogy a porta által hir-

szert kibocsátott magyarázó jegyzéket
 megelőzze, vagyis hatálytalanná tegye azon
 indoklást, melylyel Törökország képviselői
 a választott bíróság iránti javaslat el nem
 fogadását a hozzájuk intézett körirat sze-
 rint támogatni fogják.

Azt állítják, hogy a mint Hatzfeld
 gr. Konstantinápolyba meg fog érkezni,
 valamennyi nagykövet együttesen fog fel-
 lépni, hogy ekként diplomáciai uton
 pressziót gyakoroljanak a portára s min-
 den egyes nagykövet a portánál notifikál-
 ni fogja, hogy az ő kormánya a választott
 bíróság iránti javaslatot elfogadta és a
 portát is hozzájárulásra fogja felhívni, Azt
 hiszik, hogy a portának nem lesz bátor-
 sága ezen fellépéssel szemben tagadólág
 válaszolni. A jövő fogja megmutatni, vajjon
 teljesül-e ezen remény.

**A „Kemény Zsigmond társaság“ ja-
 nuár havi rendes gyűléséről.**

— Saját tudósítónktól. —

Maros-Vásárhelytt, jan 2-án.

A „Kemény Zsigmond társaság“ a
 beállott újévben ma tartotta első ülését a
 városház tanácsstermében. Petele István ren-
 des tag foglalt helyet a zöldsasztal mel-
 lett, ki a megjelent vendégek társasági tag-
 gok meleg érdeklődése mellett olvasta fel
 „Árva Lotti“ című rajzát. A tárgysoro-
 zat 2-ik számát Aiszkhülös „Eumenidák“
 című drámájának ismertetése kezdte He-
 gedtis István rendes tag fordításában, me-
 lyet — szerző meg nem jelenthétven —
 Sándor Kálmán rendes tag olvasott fel a
 töle már megszokot szabotossággal.

Az „Eumenidák“ méltatását a for-
 dító igen szépen eszközölte a bevezetésben,
 melyet egész terjedelmében a „K. Zs. t.“
 által kiadandó „Évkönyv“ fog bemutatni.
 A hallgatóság hangos éljenzéssel fogadta
 az ismertetést. A fordítás bemutatása a
 februári rendes ülésre lett kitűzve. Az ér-
 dekes felolvasásokat nagyobb közönség is
 megtisztelhetette volna jelenlétével, mert mind
 két felolvasott mű megérdemelte a kifeje-
 zett tetszés nyilatkozatokat.

Néhány percz szünet után zárt ülés
 következett, melyben keblü ügyek nyertek
 elintéztet. Megemlítjük, hogy a társaság
 jegyzőkönyvileg és részvétirabban kívánt
 kifejezést adni részvétének a közelebről
 elhunyt rendes tag: nagybarcsai Barcsay
 László halála alkalmából. A szakbizott-
 sági ülések a jelen évben is, minden hó
 harmadik szerda napján fognak megtar-
 tatni. —

r. l.

Debreczen, január 6.

A külföldről jövő hírek leginkább a
 török-görög kérdésre vonatkoznak.

Mint távirják, a nagyhatalmak kép-
 viselői tegnap Konstantinápolyban és At-
 henben ismételten sürgették a választott
 bíróság elfogadását. Görögország határo-
 zottan azt felelte, hogy a berlini confe-
 renzia határozataihoz fog ragaszkodni. A
 porta kijelenté, hogy októberi indítványait
 fenntartja.

A szultán tapogatózni akarván mo-
 narchiánk politikája felől, Calice előtt,
 amint ez nála ebéden volt, reményét ife-
 jezte ki, hogy Ausztria-Magyarország Tö-
 rökországot a görög kérdésben támogatni
 fogja. Baró Calice azt válaszolta, hogy
 nincs felhatalmazva e remény táplálására,
 mivel Ausztria-Magyarország e pontra nézve
 is a berlini szerződés határozataihoz ra-
 gaszkodik.

A Duna-bizottság szavazat több-
 séggel Románia és Bulgária küldöttéi elle-
 nében elfogadta a vegyes bizottság feláll-
 tását, valamint Ausztria-Magyarország el-
 nökkését. Ez elfogadás különben senkit
 sem kötelez, mert főkérdésekben a bizott-
 ságnak egyhangulag s nem szótöbbséggel
 kell határozni.

Tripolisból érkezett távirati je-

lentés szerint ott a török uralom elleni elégedetlenség egyre nő. A lakosság azt követeli, hogy Tunis és Egyiptomhoz hasonló állást foglaljon el Tripolis. Attól tartanak, hogy török-görög háború esetében ott az elégedetlenséget nyílt fölkelés fogja követni.

A Fok városból jövő jelentések szerint a veszély növekszik. A gyarmat hollandi elemek rokonszenvezik transvaali testvéreivel, is a forogás növekvésétől tartanak.

A kisvárdai független-párt megalakulása.

Kisvárdá, január 6.

Mint lapunk tegnapi számában közölt táviratban már jeleztük, a kisvárdai választókerületben a függetlenségi párt, Okolicsányi Menyhért meghívására folyóan tegnap a kisvárdai nagy vendéglőben tartott értekezleten, tényleg megalakult.

Okolicsányi Menyhért, a kedvezőtlen sáros idő dacára a közönségekben is nagy számmal beérkezett választókat üdvözölve, előterjesztette az összejövetel célját, s a jelenlévőket tanácskozássra hívta fel.

Somogyi Rezső be sem várva, hogy az értekezlet elnököt s jegyzőt válasszon, feláll, s hosszas beszédben annak ad kifejezést, hogy ambar sajnálja, miszerint a kerület országgyűlési képviselője ez értekezletre meg nem hívatott, mindazáltal ő azt hiszi, hogy az értekezletnek egyhangú óhaját tolmácsolja azáltal, ha Pilis László orsz. gyűlési képviselőnek eddig követett eljárásait és magatartásait bizalmat szavaz, s nem csalódik tovább, ha kinyilvánítja, miszerint a kerület választói a 67-es alapon működő kormány iránt is gaszakodással viseltetnek. Szólvó ezután Pilis László elttetésével végző beszédét.

Csak pár halvány hang mondta utána az éjjent, s az értekezlet összése pár percig csendbe merült, minthogy senki sem volt eikészülve, hogy egy ellenzéki értekezleten valaki, ennek intenciójával homlokogyenest ellenkező irányú beszédet tartson.

A pillanatnyi esendet Kovács István kisvárdai ügyvéd szakította meg, előadván, hogy ez értekezletnek célja egyáltalában nem az, mikép személyek mellett vagy ellen foglaljon álláspontot; ennél fogva arra kéri az értekezletet, hogy melölvén Somogyi Rezső bizalomnyilvánítási indítványát, elnököt és jegyzőt válasszon, s tanácskozással egy folytassa.

Az előadottakat az értekezlet helyeslélvén, megválasztja elnökül Okolicsányi Menyhértet, jegyzőül Kovács Istvánt ügyvédet. (Somogyi Rezső néhány magával elhagyja a termet.)

Kovács István ezután mintegy félórát tartó beszédében — melyet térszűke miatt sajnálatosan csak kivonatban közhettünk — előadja, hogy itt felesleges is személyről beszélni, akkor midőn egy kerület választó polgárai csupán azért gyűltek össze, hogy a jelen nyommasztó politikai viszonyok közepette a felől tanácskozzanak, hogy a jövőre nézve milyen

legyen az álláspont, melyet elfoglalniok kell. Különösen pedig nem képezheti a tanácskozás tárgyát oly képviselő személye, a ki oly rövid idő alatt háromszor is változtatta elvét, mely körülmény nem szilárd elhatározottságra hanem folytonos ingadozásra mutat.

Már pedig, a ki a mai szomorú viszonyok közepette is ingadozik, s nem tudja belátni, hogy a kormányzasi rendszer mindinkább sodorja Magyarországot az őrvénybe, honnan nem leszen szabaddulás, hogy miután a felcsigázott közadók nem képesek már az állam gépezetének kellő erőt adni, hát a kormány már az államjavakat is eladja; ilyen nemzetölő tényekkel szemben nincs egyéb hátra, mint hogy a választók határozott fellépésük által igyekezzenek a helyzetet változtatni. Ha továbbá figyelembe veszi, hogy Tisza Kálmán mily rutul cserben hagyta a volt baloldalt, hogy az ország függetlenségének feláldozásával is mindenáron kormányon akarja magát tartani! bűnek tartja az ily kormányt támogatni, s nyíltan kimondja, hogy a ki kormánypartit az jobb ha mindjárt osztrákká lesz. A helyzet ily aggasztó mérvével szemben azt a kérdést kívánja az értekezlet elé terjeszteni, hogy időszerű és szükséges-e a választókerületben függetlenségi pártot alakítani?!

A hatással előadott beszédet harsány eljenzés követte, mely után elnök kérdése az értekezlet egyhangulak kimondja, hogy a kisvárdai választókerületben a függetlenségi párt megalakítását szükségesnek tartja.

A további teendők teljesítésére az értekezlet a kerületi intéző bizottságot következőleg alakította meg:

Kisvárdából:

Dr. Farkas Balázs, Hrabovszky Guidó, Szabó László, Nagy Lajos, Windt Hayman, Sarvay Elek, Pap József, Dicső Ferencz, Demeter György, Gyuricskó Ferencz, Balkányi Gyula.

Ajak:

Dolhai Pál, Terebesi János, Legeza Sándor, S. Magyar István.

Anarcs:

Dienes Gyula, Takács Károly.

Apáthi:

Szmrecsányi Elek, Hovay Kristóf.

Aranyos:

Zloczky Kornél, Szanics Mihály, Szanics Péter, Goldstein Dávid.

Berecs:

Kálmánchelyi János, Kovács László, Kovács András.

Kis és Nagy Baka:

Juhász Benjámin, Jónás Imre, Takács József, Takács András.

Nagy Varsány:

Jászay Miklós, Fekesházy Gyula, Kiss András.

Gyűrű:

Erdőhegyi Lajos, Paksy Ferencz, Hajdu István, Peleskei András, Fried Aron.

Gemzse:

Cserepes Sándor, Berthóti Gergely, Szini Pál.

gök, nyugodtan, vidáman tekintgetnek körül. Szempillái védőleg árnyékok vetettek szeme leirhatatlan szépségére. Termete nyulánk, minden mozdulata természetes, kellemes. Karján két kis szalagon széles florentini szalmakalap csüngött.

A vidék felette szép. Néhol alacsony emelkedések, gyönyörű rétek, rajtok számos forrás buzog, patakok csörgedeznek, malmok, fűrészelők zörögnek, s az alpesi folyó — a magas hegységről lefutva — csendesen, halkán csörtet tovább. Faluk fehér, szürke tornyaikkal, kertek, csűrök mezei lakóházak. A halmokon, a sziklás hegy-magaslatokon váromok emelkednek.

Epen nyár közepe volt; de az erdőből hűs szél fűt, lengetve a lány hajfűrtjeit, a ki egészen elmerülni látszott a hegyek, az erdők nézésében! Alig mert a zöld pázsitra lépni — a mely a pályaudvartól kezdve buján terült el mindenütt, — fájt neki összetaposni a szép kertet, s haragudott a lovakra, a melyek azt összetapodták. A falu csillogó házfedelei közül magasan emelkedik ki a vén torony, évszázadok emlékeit temetve magába. A számtalan fecskék — a naptól aranyozott tollakkal — repdestek a szürke torony körül. Mély csend uralkodott. A leány felohajtott — kisérője különös tekintetet vetett reá. Mivel a hordárszerepre senki nem ajánkozott, az öreg viszi a pakkot, az esernyőt, s úgy mennek pázsitujtokon, egyenesen a házaknak tartva.

— Milyen szép — mondá a leány — ezen igazán nyugodt, boldog világ!

— Valóban — felelte az öreg — a kisasszonynak igaza van, e nyugodtság négy kötelen van az égben megköve, s e

Eszeny:
Szabó József, Makai Miklós, Molnár József.

Szalóka:
Szabó Károly, Soós András.
Tisza Szt. Márton:
Kereszturi István, Porzolt Ádám, Benk:

Orosz István, Malmos Péter.
Mogyorós:
Nagy István, S. Esik Mihály, Pelescsák Ignác.

Mándok:
Porzolt József, Madácsi Boldizsár, Balogh P. Lajos, Tóth János, Rochlitz Dávid, Borkó Péter, Széles András.

T. Pálca:
Szakszon János, Borsik Béla, Her-nádi László, Pallagi Balázs, Danku József.

Jéke:
Kádár Pál, Harsányi Menyhért.

Pap:
Szitha József, Szita Ferencz, Kovács Sándor.

F. Litke:
Tervey Balázs, Kovács József, Kovács Béni.

Komoró:
Czövek János, Szalánczy András, Juhász János.

Bezéd:
Lomlyódi Balázs, Szmrecsányi Gyula, Pokol Károly, Csordás Ferencz.

Zsurk:
Béressy József, Molnár Sámuel, Danes János, Bógár József.

Döghe:
Deák János, Altman Farkas, Belinszky Dániel.

Kékcsé:
Eperjessy József, ifj. Krausz Mór, Pál Péter.

Kanyár:
Zilahy István, Hada Albert, Treszkay János.

Ontelek:
Márton Ferencz, Nozdroviczky Jenő.

Dombrád:
D. Heiszler József, Moravék Gusztáv, Golmetz János, Vajda János, Grossman Sámuel, Kutassy József, Pető Menyhért.

Gyulaháza:
Bakó Károly, Szentmiklóssy Mihály, Király József, Sipos Géza, Krémer Jakab.

Karász:
Márki Elek, Kéresi Imre, Grósz Sámuel, Komoróczy Kázmér, Szűcs János.

Veresmart:
Lisztkay József, Kocsis Péter, Kocsis Miklós.

Lövő:
Lővey János, Maklary Bálint, Zuckerman Gusztáv, Molnár Mihály.

L. Petri:
Lővey Sándor, Lővey Antal, Bódi János.

Cs.-Kenéz:
Isaák László, Dicső Boldizsár, Dicső András.

Örmazó:
Ragyák János, Takács György, Bakó Károly.

négy kötél; a négy évszak, mit ide s tóra rángatnak, egyszer fel, máskor le.

A leány megállt, az öreg karját kérte, s így szól: Ferdinánd, bölcselkedhetsz, tréfálhatsz kirándulásunk ideje alatt, de ha még egyszer kisasszonynak szólítasz, úgy elszaladok tőled az erdőbe, hogy sohasem fogsz megtalálni. Mint kis madár reptünk ki a levegőbe, kalitkánk s a világ szokásait most feledni akarom. Nevezd engem ismét Annának, mint ezelőtt.

— Jó, jó, Anna — mondá gyorsan az öreg — de ne feledd, hogy most már annyira megnőttél, szeretném ha nem te volnál. — Nyujtsd ki csak kezdet, rögtön elrabol valaki. Mit használ nekem, akár tek. kisasszonynak, akár szívem Annának szólítalak? — nekem már mindegy, mint párjavesztett veréb busulok a sövényen.

Gyorsan mentek tovább. A leány alig bírta követni az öreget.

— Jer Anna — szól az öreg — közeledben meg fogok lenni. — Halálos ágyamon sem fogok papácskáid jóságát elfeledni.

Ferdinánd — szakítá félbe Anna — tréfásan fenyegetve kezével: Megint papagály vagy? Nekem édes atyám van —

— Na — kiáltott az öreg — de ma már te —

— Persze — nevetett a leány; aztán komolyan mondá: — Egyszer zsarnok akarok lenni, a mi engem mulattat, az lesz meg és úgy, a hogy én akarom. Nem azért adott atyám három napi időt. Mit törődöm én a várossal? én most három napos mesekirályné vagyok, s te szolgám vagy!

— Óh! mindég az voltam, te kis

Órladány:
Bakó Ferencz, Eisenberger Jakab, P. Rozsály:

Magyar István.
Ágtelek:
Ábrahám István, Szakács András.

Az értekezlet végül megbizoa elnököt, hogy az intéző bizottságot e hó 20-ára Kis-Várdára gyűlésre hívja egybe mely gyűlésen egyuttal a f. hó 23-án Budapesten tartandó pártértekezletre menesztendő küldöttség is meg fog választatni.

Az értekezlet ezzel d. u. 1 órákor véget ért, meg kezdődött az ez alkalomra rendezett bankett, mely kitűnő kedvben egész estig tartott.

Mi pedig a magunk részéről üdvözöljük az ujon alakult függetlenségi pártot, s kívánunk erélyt és kitartást, mely esetben hiszszük, a siker nem marad el.

Grünvald József.

Fővárosi hírek.

(A nagybögös halála.) Lukasztó Józsefnek hívták az öreget. A valódi nevét senki sem tudta. Hires nagybögöse volt különböző fővárosi cigánybandának, de végre a halál elszakította őt a nagybögőtől és cigánybajtársaitól. Részt vett — mint 13 éves fiú — abban az expedicióban, mely legelső járta be Francia-és Német-országot becsületet szerezvén a magyar cigányzenének.

(Nem engedélyezett név-változtatás) A széles körökben megindult névmagyarosítási mozgalmak közepette Lustig Siegfried ur, a „Pester Lloyd” bel munkatársa, jónak látta család nevének Ludolf állítólag szebb német hangzású névre való változtatása végett a belügy-miniszteriumhoz folyamodni, mely azonban a kérvényezőt egyszerűen elutasította. — Jellemző, hogy ez az ur restelte zsidó hangzású nevét, magyar nével felcserélte azonban (mint a magyar érzelmű zsidók teszik) nem akarta.

Debreczeni színház.

(T. L.) Szerdán, jan. 5-kén Hun-adi Margit jutalomjátékul először adatott: „Villemér marquis” színmű 4 felv. Irta Georges Sand.

Debreczen város közönsége ma is hű maradt régi jó hineréhez s fényesen beigazolta újra, hogy az igazi művészetet példásan tudja jutalmazni mindenkor és mindenha; a mai jutalomjáték alkalmából is, dacára a rossz időnek, s a darab igénytelen czímének, zúfoglalásig telt meg a színház a legválogatottabb közönséggel, mely legkiválóbb kedvenczét megjelenésekor hosszantartó viharos tapssal s remek koszorukkal fogadta.

Az előadás a közönség kiváló érdeklődése mellett folyt le; maga a darab, ha nem is képes hosszadalmasságánál fogva folyton ébren tartani a közönség figyelmét, de bővelkedik oly jeles tulajdonokban, melyek annak kiváló műbeeset kül-

bokó! — kiáltá lelkesülten Ferdinánd — halálos ágyamon is fogom köszönni atyádnak, hogy engem küldött el a kis zsarnokkal, hogy én reám bízta egyetlen leányát, elkísérni azt egy kobor utra, a melynek okát s célját még ez órában nem tudom.

— Én sem — szakítá félbe Anna — de Ferdinánd nélkül egy magamban is eljöttem volna ám! Látszott, hogy ez csak tréfa volt.

A két idegen a kis falu házai s csűrjei között állott. A templom előtti téren egy magas kereszt emelkedett, mellette a pataokban kacskák fűrödtek, a tetőkön galambok turbékoltak, néhány gyerek futkosott össze-vissza, enyinyiből állott a falu élénksége.

Az öreg a faházak falain mindenütt a „vendéglő” feliratot kereste; de végtére is egy meztelbós gyerek tanácsára szorult. „A templom szabónál”, ott lehet enni, aludni is.

Az öreg ember s a fiatal leány nemsokára a templom szabó sötét vendégszobájában ültek. Egy nagy kemence, több kisebb asztal. A ködös kis ablakokon csak gyéren sütött be a holdvilág. A szegletben — talán már ösödöttől — ketegy egy ingaóra. Éjjelre két szoba biztosított a vendégeknek. Lehetett hallani a mint hordták ki a régi ládákat, gazdasági szerszámokat! Két éve már, hogy a szabónál senki nem volt haláson. Ott ült csendesen, elfeledve a két vendég; a vendéglősné két ösmeretlen emberért alkonyatkor még nem igen fogyasztja a gyertyát.

(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Osvald és Anna.

— K. Rozgeer regénye. —

(Fordította: M—y.)

(1.)

Karnstein falu pályaudvarán a harang a közeledő vonat érkezését jelezte. A pályáról ott áll piros zászlócskájával, kopott levéltáskájával kezében, készen a levelek feladására s átvételére, — a mi a kis faluba szökött, s a mit ez a nagy világba küldött. Rajta kívül senki, senki nem megy a távolba.

A rövid vonat gyorsan mint az idő, — melyhez kötve volt — robogott a pályaudvarba; ott áll egy pár percig s türeimtelentül robogott ismét tovább.

A pályaudvaron két idegen áll, kezökben tartva kis podgyászokat. Az egyik idős férfi, szürke rokkban, eleven arccal, sebeseen forgó szemekkel; hajfűrtjei reszketnek, homloka ráncokba szedve, hosszú orra csaknem szabadulni akar csontos helyéről megszagolni, hogy az ezernyi utas — valjon hova dughatta el azt a hordárt?

E neveltséges alak mellett állott egy fiatal szép leány. Egyszerű, kékszinű, hófehér kis csillagokkal díszített ruhát viselt. Ruhája szorosan takarta kebelét s karjait, gyöngéd kezén csak a fehér kéz-fodrot engedte láthatni. Fehér nyakát gallér fedte s bársony-szalagra fűzött kis arany-kereszt díszíté. Arca kissé hosszukás, fehér, szemei sötétbarnák, ragyo-

esőszne
nak daz
Me
Vil
két fia v
doki) els
második
két mos
egymásm
gyermek
elverte sz
egy kom
kedélyű
adóssága
mintakép
Villemér
házasitan
szemelt i
gazdag
Dianát,
vonakodt
ez azonb
jának t
tönkre
jellemű
nyadi Ma
leány go
s azért s
irányában
zelme ne
neveli m
hogy az
kezd, mi
dig egy
ronanya
ban tölt
mellette,
ritja őt s
tudva az
banhagyj
vel az őc
menyassz
folyamat,
kezével;
sem forog
denike b
mivel az
quisné a
van enge
dalom az
az utolsó
(Törökne)
mit az e
tetve látv
ezeg apró
szüni, a
Genei ki
töltött; e
alkalmat,
hanem a
lag hat,
utan a nő
lemer mar
Edd
ból is kiv
sem érde
dekfesztő
képelem
időre az
mely felv
nyomom a
szellemes
fel benne
az ötletek
csip, de
páratlanu
rokonszer
pezik a
donait.
Kár
gának az
kevesebbé
közö hos
ditést m
érdeke m
A
bok előa
oldalát,
buzgalmt
vágóan s
le; a ha
tájékozat
jobbára
a társalg
Hu
tékával
a szó le
nem tám
völt az,
epen ez
nyan a
ki elöke
s nemes
nincs sz
benső tu
lemezte
sát nem
minden
nyilvánít
A
sikerült
jól eltal
nem egy
egészen

Órldány:
Bakó Ferencz, Eisenberger Jakab.
P. Rozsály:
Magyar István.

Ágtelek:
Ábrahám István, Szakács András.
Az értekezlet végül megbizta elnö-
köt, hogy az intéző bizottságot e hó 20-
ára Kis-Várdára gyűlésre hívja egybe mely
gyűlésen egyúttal a f. hó 23-án Budape-
sten tartandó pártértekezletre menesztendő
küldöttség is meg fog választatni.

Az értekezlet ezzel d. u. 1 órakor vé-
get érven, meg kezdődött az ez alkalom-
ra rendezett bankett, mely kitűnő ked-
ven egész estig tartott.

Mi pedig a magunk részéről udvözöljük
az újon alakult függetlenség pártot, s ki-
vánunk erélyt és kitartást, mely esetben
létszük, a siker nem marad el.

Grünvald József.

Fővárosi hírek.

(A nagybögös halála.) Lu-
kasztó Józsefnek hívták az öreg. A va-
lódí nevét senki sem tudta. Híres nagy-
bögöse volt különböző fővárosi cigány-
bandának, de végre a halál elszakította őt
a nagybögőtől és cigánybajtársaitól. Részt-
vett — mint 13 éves fiú — abban az ex-
pedícióban, mely legelső járta be Francia-
és Német országot becsületet szerezvén a
magyar cigányzenének.

(Nem engedélyezett név-
változtatás) A széles körökben meg-
indult népmagyarosítási mozgalmak köze-
pette Lustig Siegfried ur, a „Pester Lloyd“
bel munkatársa, jónak látta család nevé-
nek Ludolf állítólag szöb német hangzásu
névre való változtatása végett a belügy-
minisztériumhoz folyamodni, mely azon-
ban a kérvényzést egyszerűen elutasította.
— Jellemző, hogy ez az ur resteltes zsidó
hangzásu nevet, magyar nével felcserél-
ni azonban (mint a magyar érzelmű zsi-
dók teszik) nem akarta.

Debreczeni színház.

(T. L.) Szerdán, jan. 5-kén Hunyadi
Margit jutalomjátékai először adatott:
„Villemér marquis“ színmű 4 felv.
Irta Georges Sand.

Debreczen város közönsége ma is
hű maradt régi jó hínevéhez s fényesen
beigazolta újra, hogy az igazi művészetet
példástan tudja jutalmazni mindenkor és
mindenba; a mai jutalomjáték alkalmából
is, dacára a rossz időnek, s a darab igény-
telen címének, szufolágis telt meg a szin-
ház a legvalogatottabb közönséggel, mely
legkiválóbb kedvencét megjelenésekor
hosszantartó viharos tapsal s remek kos-
zorukkal fogadta.

Az előadás a közönség kiváló érdek-
lődése mellett folyt le; maga a darab, ha
nem is képes hosszadalmaságánál fogva
folyton ébren tartani a közönség figyel-
mét, de bővelkedik oly jeles tulajdonok-
ban, melyek annak kiváló műbecset kül-

bokó! — kiálta lelkesülten Ferdinánd —
halálos ágyamon is fogom köszönni atyád-
nak, hogy engem küldött el a kis zsar-
nokokkal, hogy én rem béta egyetlen leány-
nyát, elkísérni azt egy kóbor utra, a mely-
nek okát s célját még ez órában nem
tudom.

— Én sem — szakította félbe Anna —
de Ferdinánd nélkül egy magamban is
eljöttem volna ám! Látszott, hogy ez csak
tréfa volt.

A két idegen a kis falu házai s csür-
jei között állott. A templom előtti téren
egy magas kereszt emelkedett, mellette
a patakban kacsák fürödtek, a tetőkön ga-
lambok turbékoláltak, néhány gyerek futko-
sott össze-vissza, enyryiből állott a falu
élénkisége.

Az öreg a faházak falain mindenütt
a „vendéglő“ feliratot kereste; de végtére
is egy meztelbős gyerek tanácsára szorult.
„A templom szabónál“, ott lehet enni,
aludni is.

Az öreg ember s a fiatal leány nem-
sokára a templom szabó sötét vendégszo-
bájában ültek. Egy nagy kemence, több
kisebb asztal. A kődös kis ablakokon csak
gyeregy sütött be a boldvilág. A szeglet-
ben — talán már ösödöktől — ketyeg egy
ingaóra. Ejjelre két szoba biztosított a
vendégeknek. Lehetett hallani a mint hord-
ták ki a régi ládákat, gazdasági szerzá-
mokat! Két éve mar, hogy a szabónál senki
nem volt hálaon. Ott ült csendesen, elfe-
ledve a két vendég; a vendéglősné két
ösmertelen emberért alkonyatkor még nem
igen fogyaszta a gyertyát.
(Folyt. köv.)

csönöznek s állandóan fentartják hiányai-
nak dacára is a repertoiron.

Meséjét röviden ide igtatjuk:

Villemér marquisnak (Foltényiné)
két fia van; egyik Gaetan herezeg (Mán-
doki) első férjéről, másik Urbain (Hevesi)
második férjéről Villemér marquistól; a
két mostoha testvér tökéletes ellentét
egymásnak, amaz egy léha, könnyelmű,
gyermekes és magát kitombolt kéjencz, ki
civerte szülei vagyonának nagyrészét, emez
egy komoly dolgokkal foglalkozó, nemes
kedélyű fiatal ember, ki mostoha testvére-
nek adóságait a sajátjából fizeti ki, s valódi
mintaképe a jó fiúnak és jó testvére-
nek. Villemér marquisné mindenáron meg akarja
házasítani ifjabbik fiát Urbaint s e végből
szemelt is már ki számára egy mesésen
gazdag gyermeteg leánykát, Daintrailles
Dianát, (Lánczi Ilka.) A leánya nem is
vonakodik a számára választott férjéről,
ez azonban szenvedélyesen szerelmes any-
jának társalkodójába, egy előkelő, de
tökrement családból származott eszményi
jellemű szép hölgybe, Saint Genei (Hu-
nyadi Margit) kisasszonyba; az egyszerű
leány gondolni se mer ily fényes iryire,
s azért közönyösen viseli magát Urbain
irányában, mit ez arra magyaráz, hogy ér-
zelme nem viszonzatik; kinos helyzetét
neveli mostoha bátyjának azon eljárása,
hogy az a bájos társalkodónéknak udvarolni
kezd, mi felkelti féltékenységét, még pe-
dig egy izben annyira, hogy az ablaknak
ronanva ájtultan rogyik össze; az elátszá-
ban töltött éjen át Saint Genei virraszt
mellette, mely körülmény később felbáto-
ritja őt szerelmének bevallására, mit meg-
tudva az idősebb testvér, nagylelkűen ab-
ban hagyja udvarlását, annál is inkább, mi-
vel az őcsese számára kismellett gazdag
menyasszony megunva a dolgok ilyen-
folyamát, jónak látta őt ajándékozni meg
kezeivel; most tehát már semmi akadály
sem forogna fenn, hogy a két testvér min-
denike boldog lehessen, annál is kevésbé,
mivel az egyedüli akadály, az öreg mar-
quisné aristokratikus büszkesége is meg
van engesztelve; a tulajdonképeni bonyo-
dalom azonban még csak most kezdődik
az utolsó felvonás végén. Arglade báróné
(Törökne) egy vagyonos özvegy, ki szá-
mit az egyik testvére s ekként mellöz-
tetve látván magát, de másrészt a her-
czeg apró csipkedését is megakarván bosz-
szolni, a marquisnéval elhiteti, hogy Saint
Genei kisasszony egy éjet a herezeggel
töltött; e rágalom kinos félreértésekre ad
alkalmat, mely nemesak a szereplőkre,
hanem a közönség figyelmére is ferasztó-
lag hat, míg végre hosszas szóváltások
után a nő ártatlansága kiderül s a nő Vil-
lemér marquisnak nyújtja kezét.

Eddig a mese, mely mint e vázlat-
ból is kivehető, nem tartalmaz sem újat,
sem érdekést, e darabban nincsenek ér-
dekfeszítő drámai szituációk, melyek a
képelemre hatva, lekötöthetnek hosszabb
időre az érdeklődést, hanem van esprit,
mely felvillanyzólag hat minden lépten-
nyomon a kedélyre; a szellemesebbnél-
szellemesebb dialógok egymást váltják
fel benne; sziporkázó humor, zsenialitás
az ötletekben, gazdag szatirikus ér, mely
csip, de soha nem sért, a társalgási nyelv
páratlanul könnyű kezelése s egy pár
rokonszenves vonásokkal rajzolt alak ké-
pezik e darabnak kedvesen vonzó tulaj-
donait.

Kár, hogy a rendező nem vette ma-
gának azt a fáradságot, hogy kihagyja a
kevésbé érdekes s a mesére nem vonat-
kozó hosszadalmas párbeszédeket, e rövi-
dítést mind a szereplők, mind a közönség
érdeke megkívánta volna.

A szereplők — noha a szalondara-
bok előadása nem képezi a társulat erős
oldalát, — kiváló dícséretet érdemelnek
buzgalmukért; az első két felvonás össze-
vágóan s eléggé gyors- és szabatosan folyt
le; a harmadikban már észlelhető volt a
tájékozatlanság; a negyedikben pedig már
jobbára csak a sugóra támaszkodva ment
a társalgás, ugy a hogy.

Hunyadi Margit (Saint Genei) mai já-
tékával is bebizonyította, hogy művésznő
a szó legszorosabb értelmében; alakítása
nem támaszkodott külsőségekre, egyszerű
volt az, ment minden hatásadászattól, de
épen ez egyszerűség által hatott jótéko-
nyan a kedélyre; igazi szalon hölgy volt,
ki előkelő modorával, szellemi fölényével
s nemes jellemével urálja környezetét,
nincs szüksége szenvelgésre, mert éri
benső tulajdonainak becsét; e felfogás jel-
lezte játékat, mely, hogy jó benyomá-
sát nem tévesztette, mutatta a közönség
minden lépten meg-meg újuló zajos tetsze-
nyilvánításra.

A Mándoki (Gaetan) játéka, a hol
sikertült levették az édeskes modorát, igen
jól eltalált mozzanatokkal tüntetett fel, ha-
nem egy jelenetet, véleményünk szerint,
egészen elhibázott, értjük e jelenet alatt

azt, midőn öcsésének olyan forma morált
hírdet, hogy a léha kéjenczek sokkal több
hasznat hajtanak a társadalomnak, mint a
komoly gondolkozású férfiak. Ha Gaetan
e nyilatkozatot jellemző kifolyólag élces
hangon teszi, az ironő czélzását elérjük.
de oly komoly szenvedélyességgel előadva,
mint ezt Mándoki tevő, oly arczul ütése
volna e párbeszéd a morálnak, minőt nem
egy Georges Sand, hanem egy Kock Pál
sem engedne meg magának.

Hevesi (Villemér) mindaddig míg
szünetesebb kifakadásokra nem volt
szüksége, türethetően játszott, itt azonban
hangja annyira megtárgadta a szolgálatot,
hogy szakadozott kiabálásaival nem kis
mértékű visszatetszést idézett elő.

Foltényiné a szeretetreméltó marquis-
né, Törökne a ravasz báróné, Lánczi Il-
ka a kedvesen gyermeteg leánykát tehet-
ségükhöz méltó alakításban mutatták be.

Végül még egy pár külsőségre nézve
van megjegyzésünk:

Lánczi Ilka kalap nélkül tett látó-
gatást a marquisnéval, holott még a sze-
rebben is történik hivatkozás kalapjára;
tovább: azt értjük, ha valaki házunknál
van s gondoskodunk kedvesen reggelijé-
ről, de Gaetan herezeget az 1-ső felvonás-
ban senki sem várja s mégis már jó eleve
oda van készre kedvencz reggelijé; az
meg éppen feltűnően rontja az illúsiót, ha
a szereplők már elmondták, hogy megvir-
radt, s még csak aztán lesz egyszerre
világosság a színtéren; ezek mind kiesiny-
ségek, de az összhenyomásnak ártalmára
vannak.

UJDONSÁGOK.

* Kossuth Lajos életnagyságu arcz-
képét rendelte meg a miskolci polgár-
egyesület a közgyűlés megbízásából. Az
indítvány megtevése és elfogadása szűnni
nem akaró lelkes éljenzések között történt
meg. Ez eset mutatja, hogy a nemzet öszinte
szeretettel ragaszkodik a legnagyobb, a
legigazabb magyarhoz és szeretetének ily
módon ad kifejezést. Mi végtelen örüllünk
ezen, és reméljük, hogy Hódmezővásárhely
és Miskolc példáját követik a többi ma-
gyar városok is, és kevés idő leteltével
minden közgyűlési tereben, minden egy-
let falán ott látjuk a hontalan igaz hazafi
arczképet.

* Tárcaunkban ma Rózegeer kitű-
nő regényének közlését kezdtük meg. —
E mű érdekfeszítő meséje, könnyed vonzó
irányánál fogva igen jó olvasmányt fog
nyújtani.

* Az ujonczozás a folyó évben az
egész országban márczius elsőjén veszi
kezdését s április 30-ig tart. Városunkban
márczius első napjában fog megtörténni a
sorozás.

* Vonatkésés. A ma délutáni Bu-
dapest felől jövő vonat egy órai késedel-
met szenvedett.

* A növegyleti álarczos tánczvíga-
lomra, mely f. hó 22-én lesz, páholy és
egyéb beletpi jegyek a holnapi naptól
kezdve naponként délelőtt 10—12 óráig
lakasomon (szent-anna-uteza 2266. szám
alatt) válthatók. Márton László, növegyleti
pénztárnok.

* Blaháné Debreczenben cím
alatt a budapesti „Ellenőr“-t debreczeni
levelezője nagyon felültette, azt írva
neki, hogy: „A városban rögtön (!) hire
terjedt Blaháné megérkezésének, s este
igen nagy közönség sétált a piac-utczán,
hol a művésznő sétálgatott.“ — No már
engedelmet kérünk a tisztelt levelezőtől,
Debreczen közönsége tisztelt ugyan Bla-
hánét, a művésznőt, de sokkal értebb
gondolkozásu, hogysen tiszteletet s sze-
retetet utczai rajongásban nyilvánítaná.
Azt hisszük, maga a művésznő utálja leg-
jobban a reporter urak tulbuzgóságát, mely-
ben minden legkisebb lépését világra kürtö-
lik, s nem áttalják a majom-komédiás
szerepére kárhoztatni, ki után tolong a
nép a város utczán.

* Az ohati puszta lakosainak szá-
ma mintegy ezer főre megy. S ezek gyer-
mekei nem járhatnak iskolába. Városi
hatóságunknak kiváló gondját képezi most,
hogy ezen gyermekek miként részstülje-
nek oktatásban. Hihetőleg iskola fog
résztkre felállítani.

* A tél tán mégis beköszönt vala-
hára. Mult éjél és ma hideg, fagyasztó
északi fútt, mely keves havat is hozott. —
Az ország északi részében a hó már nem
ujás, ott több héttel ezelőtt esett s azóta
a földön van.

* Farsang. A kereskedő ifjak ön-
képző egyesülete által rendezendő táncz-
vigalomra, a mint értéstünkre esett, a bá-
nyai tisztséget Kaszanyitzky Endréné ur-
nő ő nagysága volt szives elfogadni. —
Méltan dícséretet érdemel a bálbizottmány
e tapintatos válaszáért.

* Sajtóhibák. A tegnapi számban
„Kéretlen válasz, a kéretlen szóra“ című
ezikkben következő értelemzavaró hibák
csuszak be: A 47. sorban „Tyrhussal hely-
lyett, Pyrrhussal, a 62. sorban „drága“
helyett derék, a 67. sorban „realiskolák-
kal“ helyett realiak olvasandók.

* Hadszi Loja, a boszniai felkelők
volt vezére, ki tudvalegleg a thersiens-
tadi kis várban tli le börtönbüntetését,
szorgalmasan foglalkozik a szabó mester-
séggel. Török ruhát ép oly kedvvel ké-
szíti, mint az okkupáció alkalmával har-
czolt a közös hadsereg ellen. A német
nyelvből is elsajátított már néhány szót
és mindenre csak „jól van“-nal felel.
Egészségi állapota nem legkedvezőbb ugyan,
mértékletes életmódja azonban nagyban
elősegíti teljes felgyógyulását.

* Akik nem tudtak okosabbat
tenni. Csehországban egy grófi kastélyban
közlebb nagy vadászársaság gyűlt össze.
Hölgyek és urak. Az időjárás azonban
nem volt kedvező a vadászatra. A salo-
nban tartották meg. Feldíszítették a salont
és melléktermeket. A dámák elegáns va-
dászöltönyben Flobertgyevecsekkel lesbe
álltak, a gavallérok pedig az előcsarnok-
ból hajtották a nyulat. A zsákmányt a
tündérjárok ősi módon nyáron a gaval-
lérók szemé láttára, természetesen egy
szakács felügyelete alatt sütötték meg.

* Esti anfolyam. A kereskedő if-
jak esti tanfolyama holnap, azaz január
7-én a felsőbb kereskedelmi helyiségében
fél 9 órakor veszi tényleg kezdetét. Az
előadások Propper N. János igazgató, Za-
lai Márk és Des Combes Henrik tanárok
által tartatnak. A beiratok száma eddig
33. és a beiratások még mindig folynak.
Azon hallgatók, kik e tanfolyamot végzik,
a szakvizsgálat engedélyezésére igényt
tarthatnak. Tegnapi este fél 9 órakor volt
a beirattaknak első találkozója a keres-
kedelmi iskola nagy tantermében, és örüm-
mel constatalhatjuk, hogy ott az ifjuság
színe java a legjobb hangzásu czégekől
képviseelve volt.

* Az áldozatok. Az irmozgalmak,
dacára az odaküldött katonaságnak, még
mindig meghozzák a maguk áldozatait. Ez
első napjának reggelén Gonrean köz-
ségét utazott keresztül egy katona kisé-
retében a verdii majorság ura, a gazdag-
ság hírében álló Rentindon Tamás. A mint
Gonrean községet elhagyta, néhány lesben
álló ember megrohanta a kocsi, és pár
percz alatt megölte a majorost, a katonát
és a kocsiat. Az áldozatoknál lévő pénz
és értékesebb tárgyakat használatlan-
távé, ott hagyták a kocsiiban, aztán a holt-
testeket is betették és a lovak közé csap-
kódtak; eszeveszett gyorsasággal ragadták
a kocsiat tovább és vitték egycseden a
majorságba, hol a ház előtt megállottak.
A kisiető cselédség és család halálra ijed-
ten nézte a kocsi tartalmát, a holttesteket.
Az eset a környékben óriási izgatottságot
okozott és tettesek erélyes nyomozása
kezdését vette.

* Közönetnyilvánítás. Mindazok,
kik feledetlen emléktü edesanyám vég-
tisztességéttele alkalmából mély bánatun-
kat igen becses megjelenésük által eny-
híteni kegyesek voltak, fogadják egyen-
ként és összesen a magam, gyászba bo-
rult családom, elhunyt jó anyám testvérei
s rokona nevében is halás köszönetemet.
Debreczen, január 6. Hajdu István.

* Ehető föld. Japánban ehető föld-
re akadtak. Vgyészeti vizsgálat után azon-
ban kitűnt, hogy a kérdéses föld nem
tartalmaz tápláló anyagot és ha mégis
táplálkozik vele valaki, legfeljebb csak
gyomorát töltheti meg.

* Megdöbentő párbajesetről ir-
nak Eperjesről, mely bizonyára roppant
feltűnést fog kelteni országszerte. Szirmay
Alfréd gróf, Sárosmegeyi birtokos, és itj.
Luzsénszky József báró e hó 2-án délután
pisztolypárbajt vívtak, melynek feltételei
között az is szerepelt, hogy annak az
egyik fél halálával kell végződnie. Három
golyó váltottat, melyekből Szirmayt ellen-
felének minden golyója találta. Luzsénsz-
ky pedig, a harmadik lövés által szíven
találva, halva rogyott össze. Nevezetes,
hogy a boldogtalan áldozat aznap délelőtt
már vívott egy pisztolypárbajt, melyen
könnyebb sebet kapott. A párbaj oka is-
meretlen, csak annyit tudnak róla, hogy
nem nő miatt történt az összecsapás, mely
verágyaló ridégségében megszegeyenti az
az amerikaiak által kitalált embervadásza-
tokat is.

* Tenke vidékén egymást érik a
tolvajások és betőrészek. Azon bizton-
ság és vakmerőség, melylyel a jó madarak
tettüket végrehajjták, azt gyamittatja, hogy
egy szervezett banda működik e vidéken.
A károsultak ebbeli hittkben annyira des-
peráltak, hogy nem is tartják érdemesnek
jelentést tenni a vagyonuk ellen intézett
merénylet fölöl, tudván, hogy a szabad

lovagok körmei közül vajmi nehéz az or-
zott zsidókat visszaparolni.

* „Soroznak katonának, de nem
cserepárnak“ Torontál megye M. közsé-
ből írják, hogy az újév első napját ott
egy kis neveléses intézmény tette mulat-
ságossá. Néhány vig fizkő vörös szervian-
fővegekkel folsapkázottan egyik szomszéd
helységekbe átkocsizott, hol is a jövevé-
nyek széles jövedve és szokatlan kosztüm-
je oly feltűnést keltett, hogy az érdemes
előjáróság jónak látta beletekinteni a do-
logba. A jó német atyafiak ugyanis a bohó
mulatókat a szerb hadsereg részére tábor-
zó önkényteseknek nézven, az előjáróság
a vezetőjüknek látszó legőregebbet komo-
lyan kérdőre vonta, hogy „kinek enge-
delméből toborznak idegen hatalom rés-
zére.“ — A nyert felvilágosítás után kis-
sé restelni kezdték a dolgot előjáró urai-
mék, megtudván, hogy a fontos küldetés-
ben előjárónak vót egycsényesek voltaképen
csak ártatlan vig mulatók.

* Háromszoros gyilkosság. Uj-
falun Steics ottani lakos, nejevel és fiával
együtt mult hó 29-én éjél megöletett és
kibabolatott. Mint a „B. P.“ jelenti a
vizsgálat már folyamatba tét-tett.

* Debreczeni orsz. vásár. A Re-
mote Antal napi országos vásár következő
rendben fog megtartatni: Január 10. hété-
tőn, 11. kedden, 12. szerdán bór, gyapju,
méz, dió stb. továbbá toll, iparcikkiek,
gabonaművek és mindenféle terményvá-
sár. Január 15—16. szombat, vasárnap
sertésvásár. Január 17—18. hétfőn, ked-
den nagy baromvásár.

* Azon nagy lopást illetőleg, mely
tgnapi számunk ujdonségi rovatában
említettünk, meg kell jegyeznünk, hogy
az nem itt, hanem Czegléden történt. —
A város neve a szedő elnézése folytán
maradt ki.

* Való esemény a népszámlálás al-
kalmával. Temesvár kerületre osztatott
fől, s minden egyes kerületben egy számláló
működik. Hetzel S. iskolai igazgatóval, (ki
szintén hazafiságból elváltalt egy kerület)
hogy egy házban a házmeztérnél kérdé:
hány lélek van e házban? Én, a férjem,
és az első emeleten van egy szolgáló. —
Hát csak 3 lélek van az egész házban?
Laknak még többen is itt — de t ö b b i
z s i d ő i

Az „Anker“ élet- és járadék bizto-
sító társaságnál 1880. nov. hóban benyuj-
tatott összesen 620 bevallás 1,109,062 frt
biztosítandó összeggel és pedig 400 beval-
lás 774,326 forinttal halálesetre és 220
bevallás 334,736 frttal életesetre. Kiállitva
lón 354 kötvény 309,671 forinttal halá-
lesetre, és 212 kötvény 570,912 forinttal
élet esetre; összesen tehát 566 kötvény
880,583 frttal. A havi bevétel volt 106,759
frt haláleseti díj, és 139,022 frt betételek-
ben összesen: 245,781 frt. Halálesetekért
kifizetett 48,719 frt. Ez évben benyujta-
tot 6087 bevallás 11,920,862 frttal, és ki-
állított 5832 kötvény 9,846,541 frttal,
ugyan ezen időben bevételt 2,573,168 frt;
halálesetekért pedig kifizetett 638,757 frt.
A társaság működése kezdetétől fogva halá-
lesetekért kifizetett 9,737,149 frt, és az
1871—80-ik tülélesi társulás (Associatio)
eredménye 15,702,990 frt volt.

— Dr. Fáy Márk orvos, sebész-
tudor, szülész rendel d. e. 8—9-ig, d. u.
2—4-ig. Különösen foglalkozik syphilis,
bőrbetegségek és gégettkészettel. Lakása
n-hatvan-uteza 1576. sz. a.

— Budapesti tőzsde, január 5.
Ezült — frt — kr; cs. és kir. arany
frt 5.64 kr; 20 francos arany frt 9.40 kr.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

V. Bérlet. 2. szám.

102.

Péntek, jan. 7-én

adatik:

Női harez,

vagy

párbaj a szerelemben.

Vigjáték 3 felv.

Kezdete 7 órakor.

Szabó József,

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

